

lukket, og man vil forstaa, at de i Virkeligheden kun er blevet affivet noget langsommere, end de maaske burde være. Der er jo talrige af de Engagementer, som Banken indlod sig i i Spekulationsperioden, der har været af en saadan Art, at de for længst har været modne til den Nedskæring, som nu er etableret, men naturligvis, en lille Del af de ca. 150 Mill. Kr. kan jo nok, i hvert Fald med god Villie, bringes ind under den Synsvinkel, at Deflationen har øvet Indflydelse, og det er jo, som alt sagt, kun, hvad man naturligt maatte gaa ud fra kom til at føles i denne som i andre Banker.

Naar jeg nu fremsætter et Lovforslag angaaende Forlængelse af Statens Garanti for denne Bank, kunde jeg vel forstaa, om der i Rigsdagen vilde fremkomme Spørgsmaal om, hvorvidt Staten har Indseende nok med denne Bank, og det er jo i hvert Fald mig og mine Meningsfæller, der i Sommeren 1922—23 har fremhævet, at der vist under disse Forhold burde være mere Indseende med Banken fra Statens Side, end der blev. Det er imidlertid blevet saaledes; som Rigsdagen i 1923 bestemte, det skulde være, og som Ministeriet derefter afgjorde det. Det er blevet saadan, at Handelsministeren, altsaa den tidligere Handelsminister, har udnævnt 6 Medlemmer til Bankraadet, som bestaar af 9 Medlemmer; disse 6 Medlemmer er alle Folk fra det private Erhvervsliv, og de har alle faaet Mandat til 1. Januar 1927. En af de paagældende er afgaaet ved Døden, og derved er jeg blevet i Stand til at udnævne en ny Mand paa en af disse 6 Pladser, men ellers er Ledelsen altsaa, saaledes som den er indstiftet i 1923 af den Regering, som i Henhold til Rigsdagens Vedtagelse paabegyndte Administrationen af denne Sag. Jeg skal dog ikke skjule, at der har været Planer oppe om en mere betryggende Ordning end den, der blev til ved Loven og ved den Praksis, som indstiftedes under Loven. Der har været Planer oppe om at søge tilvejebragt en bedre Ordning for Staten end den, som med den nuværende Ledelse var tilvejebragt; men disse Planer er mærkeligt nok ikke blevet praktiseret. De har været behandlet i Ministeriet, der har endog været nedsat en Kommission, som har undersøgt og stillet Forslag om, hvordan Statens Forhold til Landmands-

banken skulde ordnes administrativt, og derefter har man henlagt det hele og undladt at foretage nogen Forandring i det, som man altsaa i Begyndelsen af 1923 etablerede. Jeg har imidlertid ikke ønsket ved den Revision eller Ændring af Loven, der nu foregaar, at give det Udseende af, at jeg kunde have nogen Interesse i at faa ændret Bestyrelsesforholdene, at faa ændret Personerne i Bestyrelsen og altsaa udvide Antallet af Personer, der skal nyde den Ære at være Ledere for Landmandsbanken. En saadan Interesse har jeg aldeles ikke, og derfor stiller jeg heller intet Forslag i saa Henseende. Men da det paa den anden Side ikke kan nægtes, at Statens Risiko i Fremtiden ogsaa knytter sig til alle nye Forretninger, og da det nu er klart, at Risikoen er betydeligt større, end man vedgik i 1923, har jeg ment, at det dog var rimeligt at søge tilvejebragt en Sikkerhed for Staten af anden Art end de 6 Bestyrelsesrepræsentanter, hvis Paalidelighed og Sikkerhed jeg anser for hævet over enhver Tvivl, men hvis Stilling naturligvis ikke er den, som en Statsrepræsentants Stilling i alle disse Forhold burde være. Derfor har min Tanke bevæget sig hen imod, at der maatte ske Ændringer i Bankens Vedtægter, saaledes som det ogsaa er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, og den Form, i Retning af hvilken jeg tænker mig Ændringen tilvejebragt, maatte formentlig blive, at Statsembedsmænd fik det Hverv som kommitterede, eller hvad de nu skulde kaldes, at deltage i alle Afgørelser og at følge hele Bankens daglige Virksomhed.

Dernæst skal jeg nævne, at der i den nugældende Lov findes Bestemmelser om Udbytte til Præferencekapital og Forrentning af Reservefonden og andet, hvilke Bestemmelser jeg heller ikke har foretaget nogen Ændring i, men i Bemærkningerne vil man finde, at jeg har gjort opmærksom paa, at da man ikke har taget endelig Stilling til Bankens fremtidige Ordning, har man heller ikke fundet det naturligt at ophæve de Bestemmelser, der altsaa findes i den nugældende Lovs § 2 om Udbytte til de her nævnte Kapitaler, skønt det naturligvis i Praksis maa være saaledes, at disse Bestemmelser om Udbytte er fuldkommen uden Interesse, saa længe Bankens Regnskab udviser Underskud. Det er endvidere klart,